

Gunsminger

The New Gazette

Nr. 2 2015

Ärgång 18

Medlemstidning för Svenska Westernskytteförbundet © Sweden Western Shooters

HATTEN AV GRABBAR

Hipshot och Rawhide har lyckats

SWEDEN WESTERN SHOOTERS

venska Westernskytteförbundet

Ordförande:

Sander "Ray Heartless" Koetsier
Riala
Rosehill Rangers
info@swsf.se

Sekreterare:

Jan "Hipshot" Eriksson
Kista
Capital Cowboys
info@swsf.se

Kassör:

Eiwor "Eagle Sharing Woman" Walfridsson
Torsby
Torsby Desperados
info@swsf.se

Ledamot, utbildning, säkerhet

Webbmaster:

Hans-Olov "Grave Spit" Forsman
Kovland
The Northern Rangers
info@swsf.se

Ledamot:

Jocke "Shotgun Joe" Blom
Matfors
The Northern Rangers
info@swsf.se

Ledamot:

Stefan "Rawhide Rooster" Hansen
Upplands Väsby
Rosehill Rangers
info@swsf.se

Ledamot:

Pär-Erik "Boss H" Holmberg
Borlänge
The Smoking Barrels Posse
info@swsf.se

Suppleant:

Henrik "Boothill Bob" Brandt
Iggesund
The Northern Rangers
info@swsf.se

Suppleant:

Peder "Harley Parkinsson" Berggren
Sundsvall
The Northern Rangers
info@swsf.se

Sammanställande i valberedningen:

Folke "Ace Heart" Weinholt
Torsby
Torsby Desperados
info@swsf.se

Valberedningen:

Staffan "Crazy Cook" Gustafsson
Storfors
Spring City Bountyhunters
info@swsf.se

Valberedningen:

Peter "Smomey Pete" Johansson
Torsby
Thorsby Desperados
info@swsf.se

Valberedningen:

Jock "Sixgun Swede" Pederson
Hägersten
Capital Cowboys
info@swsf.se

Revisor:

Lena "White Angel" Sjögren
Borlänge
The Smoking Barrels Posse
info@swsf.se

Revisor:

Tobias "Black Walker" Gustafsson
Borlänge
The Smoking Barrels Posse
info@swsf.se

Revisorsuppleant:

Kicki "Joy Mc Queen" Svedberg
Upplands Väsby
Rosehill Rangers
info@swsf.se

Webplats:

www.swsf.se

Organisationsnummer: 87 40 01-79 52

POSTGIRONUMMER: 199 35 55-0

Medlemsavgift: huvudmedlem 200:-
sambo 100:-, endast tidning 100:- barn 50:-

Äntligen ett godkänt förbund!

Ordförande Ray Heartless gläds åt godkännandet av RPS och tackar för sig

Howdy!

Ja, vilken lättnad att alla dessa år av arbete äntligen är över!
Nu är vi ett äntligen ett, av polisen, godkänt förbund. Jag måste börja med att tacka alla dom tidigare styrelser som suttit under dessa år som diskussionen har föregått med RPS. Dom har lagt grunden för det som denna styrelse kan ta åt sig äran av.

Tack även alla i denna styrelse som stängt sig blodiga i detta utmattningskrig. Tacka alla medlemmar som valt mig alla dessa år, och för att jag hade ert förtroende för detta ämbete. Jag skulle hellre kalla mig för en koordinator än ordförande. Jag har försökt att pressa ur så mycket ur styrelsemedlemmarna som möjligt så vi kunde göra något med all den kunskap ni alla sitter på. Nu sitter jag bara till detta årsmötet och sedan får någon annan ta över. Min kunskap är alldeles för liten för en sådan stor uppgift som väntar SWSf i dessa nya tider. Vi behöver verkligen engagerade personer till styrelsen, det är flera som skall röstas på och det är några som inte kommer att sitta kvar. Gör en insatts för cowboyskyttet och ställ upp i valet av en ny styrelse.

Inget gott som inte för något ont med sig. Vår kära redaktör Blackie Blacksmith har nu gjort Gunslinger Gazette åt oss medlemmar i sex års tid. Hon har aldrig avlossat ett endaste skott på en tävling och de senaste åren har hon inte träffat många av oss cowboys, men har ändå fortsatt att knåpa ihop GG åt oss alla. Livet tar nya vägar och allt har ett slut. BB har sagt att detta är vägs ände och det kan ingen säga något om, mer än tack Inger "Blackie Blacksmith" Carlsten för att du under alla dessa år har lyft upp vår sport till en högre nivå, helt från ditt eget hjärtat. Det är the cowboy way, och ett spirit of the game pris från oss alla. Det har varit nog svår att få folk att skriva något till GG, så att försöka att få någon att göra tidningen kommer att bli än ännu större uppgift. Det finns inte någon som begär att man skall bräcka BB's engagemang i att göra tidningen. Men i skrivandets stund har Jim Younger lovat att fundera på att ta över rollen som redaktör för GG. Vi håller tummarna och hoppas att ni alla hjälper till att se till att nästa redaktör har material till vår tidning. Hoppas ni kommer till Purgatory, då är det årsmöte och lite mer att fira än vanligt. Detta var den sista ledaren från mig.

/Ray Heartless

Westernskytteklubbar i Sverige

CAPITAL COWBOYS, Stockholm

Kontakt: Jan "Hipshot" Eriksson

E-post: hipshot@swsf.se

CURTIS WELLS POSSE, Leksand

Kontakt: Harry "Revolver-Harry" Fredriksson

E-post: revolverharry@swsf.se

EDSVALLA GUNSLINGERS, Edsvalla

Kontakt: Anders "Hungry Wallace" Dahlberg

E-post: hungry.wallace@swsf.se

GOTLANDS COWBOY ACTION SHOOTERS, Visby

Kontakt: Anders "Big Andy" Holstensson

E-post: big.andy@swst.se

HIGH RIDGE PIONEERS, Gnosjö

Kontakt: Björn "Fargo" Björklund

E-post: fargo@swsf.se

LITTLE CREEK POSSE, Klippan

Kontakt: Thomas "Gunslinger Doc" Christensen

E-post: gunslingerdoc@swsf.se

NORRTELJE COUNTY REGULATORS, Norrtälje

Kontakt: Bobby "Bowman" Jansson

E-post: bowman@swsf.se

NOTHERN RANGERS, Sundsvall

Kontakt: Hans-Olov "Grave Spit" Forsman

E-post: gravespit@swsf.se

ROCK RIVER RANGERS, Strömstad

Kontakt: Ginny "Sunshine G" Bjelkenborg

E-post: sunshine.g@swsf.se

ROSEHILL RANGERS, Rosersberg

Kontakt: Kickie "Joy Mcqueen" Svedberg

E-post: joy.mcqueen@swsf.se

SPRING CITY BOUNTYHUNTERS, Lesjöfors

Kontakt: Patrik "Deadwood Walker" Olsson

E-post: deadwood.walker@swsf.se

TEXAS RANGERS, Borlänge

Kontakt: Sven "Kiowa Jones" Hellström

E-post: kiowa.jones@swsf.se

THE BLACK RIVER RANGERS, Örebro

Kontakt: Jim "Jim Younger" Högfeldt

E-post: rangers019@swsf.se

THE SMOKING BARRELS POSSE, Borlänge

Kontakt: Tobias "Black Walker" Gustafsson

E-post: black.walker@swsf.se

THORSBY DESPERADOS, Torsby

Kontakt: Folke "Ace Heart" Weinholt

E-post: ace.heart@swsf.se

TOMBSTONE SIBLINGS, Mörsil

Kontakt: Jonny "Jonny Hex" Rothoff

E-post: tombstone.siblings@swsf.se

WEST WOOD GUNFIGHTERS, Vimmerby

Kontakt: Sten "Rocky Marshal" Bengtsson

E-post: westwood@swsf.se

WOLF WALLEY RAIDERS, Norrköping

Kontakt: Ebbe "Kieth Black" Weber

E-post: keith.black@swsf.se

WELCOME

Vi är glada att kunna hälsa följande Cowgirls och Cowboys välkomna till föreningen!

Det är vår förhoppning att ni ska trivas och ha mycket kul.

Vi ser fram emot att träffa er ute på rangen!

Hälsningar Styrelsen

Från Skoghall kommer

#1657

Frank Murphy Tall

Från Uppsala kommer

#1658

Swede

Från Täby kommer

#1659

Clancy

Från Täby kommer

#1660

Boss

Från Skövde kommer

#1661

Evil Jerry

Från Nordmark kommer

#1662

Outlaw Pete

Från Ålem kommer

#1663

Trapper Björk

Från Rimbo kommer

#1664

El Peregrino

Från Ålem kommer

#1665

The Broken Nee

Från Ålem kommer

#1666

Brandon The Kid

Från Kungsör kommer

#1667

Rattlesnake

Från Kungsör kommer

#1668

Coyote

Från Nykvarn kommer

#1669

Straitcove Matt

Från Södertälje kommer

#1670

Marshal JC

Tävlingskalender för 2015

1-5 juli	Independence Day	+ Wildbunch	Agna Italien
16-19 juli	The Norsemen Trail NM	+ Wildbunch	Loppi Finland
24-26 juli	Purgatory SM och Årsmöte	+ Wildbunch	Lesjöfors
30 juli-1 augusti	Hell In Oparany, förmatch till DOT		Oparany Tjeckien
6-9 augusti	Days Of Truth EM	+ Wildbunch	Domanzia Slovakien
15-16 augusti	The Pioneer Shootout	Endast SASS medl.	Löten Norge
22-23 augusti	Way Out East		Köpenhamn Danmark
18-20 september	Indian Attack		Torsby

Spring City Bounty Hunters & Black River Rangers proudly presents

PURGATORY

2015

LESJÖFORS

25-26 JULI

COWBOY ACTION SHOOTING COMPETITION

10 STAGE MAIN MATCH

Max 100 shooters! SWS medlemskap & regelverk gäller.

Ammunition Main Match: 100 revolver, 100 gevär & 50+ hagelpatroner

Kategorier:	Main Match 300 kr	And...
Samtliga SASS/SWS	(inkl speed events)	Speed pistol, shotgun
kategorier med minst	Team Event 60 kr/team	& rife, one try (lördag)
3 anmälda skyttar:	All betalning sker på plats.	Team Event (söndag)

Denna tävling utgör SM 2015

Obligatorisk Shooters Meeting kl. 08.00 Lördag.

Anmälan och betalning i Main Tent möjlig från kl 17.00 fredag
Plats för husvagn/tält finns, dock ej el.

Varje Posse skjuter 6 stages på lördag och 4 stages på söndag

Ankomst till tävlingsplatsen möjlig från kl 16.00 fredag.

Back to basic - bring your own food

Anmälan till Wild Bull SWS#11

senast 10:e Juli på epost:

wildbull21850@gmail.com

eller telefon 0586-120 45 .

Ange:

Alias:

SWSf#:

Kategori :

Tält / husvagn:

Delar vapen med:

Vägbeskrivning...

#Väg 63 från Karlstad mot Filipstad,
tag väg 26 (Inlandsvägen) till Långban
och tag höger mot Gåsborn.
Fortsätt 1 mil mot Älvsjöhyttan.

#Från Ludvika väg 60 mot Hällefors.
Tag höger vid Statoil, åk över järnvägen.
Tag höger mot Gåsborn.
Fortsätt 1 mil mot Älvsjöhyttan.

#Väg 26 (Inlandsvägen) från Mariestad
mot Kristinehamn, mot Filipstad,
mot Långban, tag höger mot Gåsborn.
Fortsätt 1 mil mot Älvsjöhyttan.

#Från Torsby över Ekshärad,
tag väg 62 till Hagfors, sedan väg 245 till
Filipstad och väg 26 (Inlandsvägen) till Långban.
Tag höger mot Gåsborn.
Fortsätt 1 mil mot Älvsjöhyttan.

Welcome to Purgatory

Kallelse till
Årsmöte
2015

Härmed kallas alla medlemmar i
Svenska Westernskytteförbundet
till årsmöte.

Kom och gör din röst hörd
One person - one vote

Mötet hålls i samband med SM
och Purgatory
lördag 25 Juli i Lesjöfors

SM
2015

Välkomna!

*För att se dagordningen, verksamhetsberättelsen och ekonomin innan årsmötet,
gå in på SWSf och läs detta. Koden är: 1911 /Styrelsen.*

Glädjebeskedet vid

Eftersom vår ordförande har beslutat sig för att bli Norrman tidigare i år, så företog jag resan från Norrbotten till dom djupa Värmländska skogarna själv i år.

När jag rullade ner i gropen på fredags eftermiddag, så smällde det redan för fullt. Där står han, mitt resesällskap från förra årets Gunslingers, och instruerar Mad Cat, och tränar givetvis en del själv också. Tillslut kom Mr Hungry Wallace med nyckeln till redskapsskjulet där jag och Hungry's hjälpredda skulle campera över helgen.

Här står de, cowboysarna, nere i gropen och väntar på shooters meeting. Vad ska de få höra idag, tänker de. "Säkerheten, tänk på..."

gen, (jag tror bestämt att Hank Trash försöker göra mig knubbigare). Dom råa men hjärtliga skämten haglade och var inte alltid helt rumsrena. Jag är ju själv väldigt oskuldsfull, och blev nästan lite generad ibland.

Det fylldes snabbt på med fler tillströmmande skyttar under eftermiddagen, stämningen verkade vara riktigt bra, och det vart ett trångt men mysigt samkväm i Fort Närke på kvällen.

Så kom då lördag morgon med den lite lustfyllda känslan av att snart är det dags att få adrenalinkick-

ÄNTLIGEN är SWSf ett godkänt förbund, förkunnar Ray Heartless, och så blir det alkoholfri champagnefrukost i gropen. och alla skålar ur numrerade plastglas. De tidigare ordförandena radar upp sig och så kan alla hurra!!!

Efter att ha burit in bohaget och satt ihop sängen osv så började magen att knorra. Gänget från Närke och jag käkade ihop under hel-

ar, och att få se på andra skyttar av olika klass, stil och skicklighet. Visst är det kul att se dom snabbare skyttarna, men jag finner faktiskt ett nöje i att

The Gunslinger Trail

se hur en del nya skyttar man träffat första gången under förra säsongen, har förkovrat sig på väldigt kort tid.

Men innan shootersmeeting var över så förkunnade Ray Heartless att vi (SWSf) ÄNTLIGEN har blivit ett eget förbund.

Efter en massa glädjeyttringar i form av tjoande och yiiiihaw! Så fick alla ett numrerat champagneglas i plast. Inte alla skyttetävlingar som skålas in i champagne... alkoholfri givetvis.

Det sköts salut och tävlingen var igång. Var och en började dragandet, bärandet och vandrandet mellan skjutstationerna. Visst känns det lite ringrostigt så här i början på säsongen, även om man skjutit några skott på en plåt där hemma.

Hungry Wallace var RO i mitt posse, han läste och förkunnade med den nogrannhet bara en hungrig värmlänning gör. Vi hade riktigt bra stämning i gruppen. Vid tredje skjutstationen för dagen, så var det fler än jag som började känna av törsten och hungern. Men en timmes lunch och vi var igång igen.

Shooter ready?! Snart kommer startsignalen... Hur var det nu igen... Från höger till vänster... Adrenalinet börjar stiga ordentligt när man befinner sig här...

Givetvis så varierade resultaten under dagen från skytt till skytt, själv avslutade jag lördagen med en miss. Mitt bästa resultat sen jag började med CAS. Och varje gång jag mötte mina konkurrenter i FC ,

så tog jag tillfället till lite psykologisk krigsföring... S.Cooper fick stå ut med mycket.

Lördagens eftermiddagen fortsatte med Side Matches. Kan inte påstå att jag gjorde nåt banbrytande precis.

S. Cooper och Jim Younger biter ihop vid brasan medan hjärtliga psykningar haglar genom röken från brasan.

Jag hade exakt samma råtid i Speed Revolver som vår danske vän Wild Beard, som knep bronset, men han hade ju förstånd att träffa med alla skotten.

I speed rifle skulle jag kilat in mig mellan ettan och tvåan... Om jag bara hade förstått vikten med att träffa med ALLA skotten.

”TITTA PÅ KORNET”
...orden ringer lite inne i huvudet med Ray’s röst från en tidigare side-match-tävling på Blåberget.

Jag förstår mer och mer vad dom som skjutit längre än jag menar. Jag är inte framme än, men har kommit till ett läge i mitt skytte där jag har kul... riktigt kul.

Lördagkväll och en stor grill tänds mitt på campingytan, där hamnar mitt ystra sällskap med ett pokerbord som matbord. Återigen... undrar om Hank har nån plan med det där att fylla min leka-

lekamen med en massa god mat. Jag och Jim Younger fick till slut lov av Hank att rulla oss av stolarna och sätta oss vid brasan, som är ett givet inslag på lördagkvällarna.

Jag var farligt nära en "gamer-natta" trött av sömnbrist, friskluft och mycket mat, så kände jag tidigt att jag inte blir uppe så sent i kväll.

Men jag var i gott sällskap, dom flesta gick och la sig i ovanligt hyfsad tid.

Söndagsmorgon:

-FRUKOST.. hojtar

Jim, medan han hämtar nåt ätbart ur kylväskan han har inne vid mig.

-Hrrrrm! Morr! Vill sova...

Jag låg ju vaken 2-3 timmar mitt i natten och kunde inte somna om.

Har knappt fått på mig brallorna, så kommer Hank in med samma utrop... njae, säger jag fortfarande lite dimmig i skallen efter att precis ha vaknat.

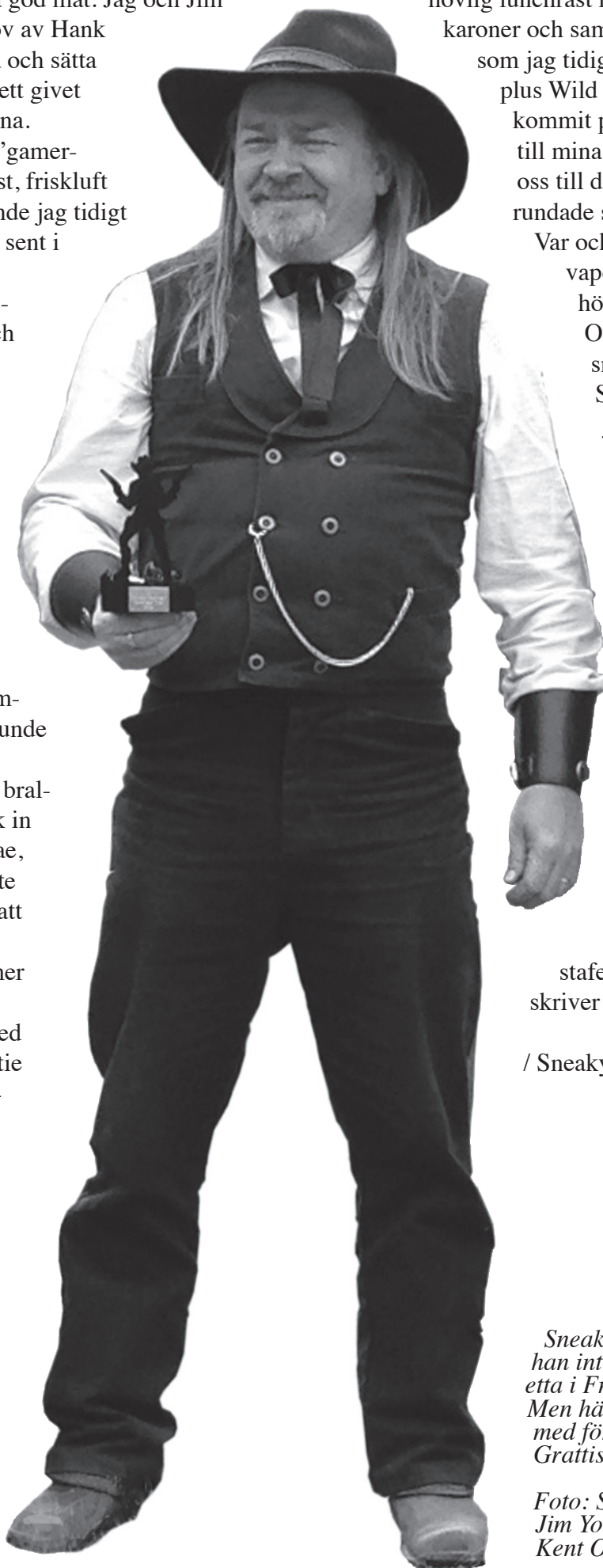
Men det tog nog inte mer än tio minuter, så stod jag i söndagsstassen med Colonel Sanders Bow-tie och tiggde kaffe av pojkarna.

Efter ett kort shooters meeting så var vi vid respektive stage och igång igen.

Söndagen gick med samma goda humör i mitt posse.

Vi skojade med varann, hjälptes åt med spottning, hylslockning och reste fallmål.

Efter en välbe-

hövlig lunchrast med Bullens, snabbmakaroner och samma muntra cowboys som jag tidigare krubbat ihop med, plus Wild Bull som Hank hade kommit på att han skulle göda till mina proportioner. Så tog vi oss till de sista två stagera och rundade så småning om av.

Var och en började packa vapen, tält och andra tillhörigheter.

Och prisutdelningen blev snart nog påkallad.

Strax därefter började jag rulla hemmåt...105 mil sa trippmätaren när jag var hemma.

Jag håller nu som bäst på att ladda ammo för TNT i Loppi, Finland och SM / Purgatory... Saknar TBMT väldigt mycket i år, men har ju full förståelse att det blev ett sabbats år där.

Med ett klassiskt Yiihaw!!!

...så lämnar jag över stafettpippen till den som skriver om nästa tävling

/ Sneaky Pete

Sneaky Pete är så ödmjuk att han inte berättar att han kom etta i Frontier Cartridge. Men här står han i alla fall med förstapriset i Näven! Grattis!

Foto: Sneaky Pete, Jim Younger, Kent Olofsson,

Änsligen äntligen

Den 21:a maj fick vi då tillslut vårt godkännande från Polismyndigheten YEEHAA !!. Det har varit långa år av väntan sen ansökan inlämnades 2008. Nästan 7 år och cirka 2500 dagar av hårt arbete och mycket jobb för att komma i mål.

I början när jag och Hipshot fick uppdraget 2009, så bestämde vi oss för att personligen träffa ansvariga handläggare av ärendet hos RPS och redogöra för vår ansökan och söka ett praktiskt samarbete för att komma framåt.

Vi fick mycket god kontakt med dåvarande handläggare och kunde utifrån det se vilket arbete som behövdes göras för att uppnå dom krav myndigheterna hade på oss.

Vi fick förändra saker som stadgar, anslutningsregler för medlemmar, kompetenskrav för märkesfodringar, regler för utfärdande av aktivitetsintyg etc.

Arbetet löpte på och RPS sade sig till slut vara nöjda med resultatet och att man inte hade något att anföra ytterligare.

Då kom tyvärr första bakslaget, ansvarig på RPS för vapenfrågor gick i pension innan beslutet fattades.

Innan nya ansvarige handläggaren kom på plats blev det ett vakuum där inget i ärendet överhuvudtaget gjordes av RPS.

Vi kontaktade sedan nya handläggaren och begärde ett möte, vilket vi fick vänta länge på innan det blev av.

Vi märkte direkt på mötet att det blivit ett annat klimat och att man i princip ville ta om ärendet från början, då handläggaren inte ville ta beslut på någon tidigare handläggares arbete.

Detta såg vi som det andra större bakslaget.

Vi förklarade då att vi motsatte oss detta då det är myndigheten som skall ta beslutet, inte enskilda handläggare. Vi önskade att ärendet skulle fortlöpa därifrån det slutat.

Vi fick då ett beslut i början av 2013 där vi meddelas avslag på vår ansökan med motiveringen att

RPS inte ansåg oss vara en tillräckligt stabil organisation, då vi i deras ögon hade för få medlemmar i förhållande till andra redan godkända skytteförbund, och att redan denna omständighet var nog för ett avslag utan att dom övriga faktorerna granskades

Vi överklagade direkt beslutet och det gick upp till Regeringen och Justiedepartementet som på rekordfart meddelade att RPS skäl för att avslå ansökan inte hade stöd i lagen, underskrivet av Beatrice Ask själv, och att ärendet lämnas tillbaka till RPS för fortsatt handläggning.

Det var en stor vinst för oss som vi såg det då och med förhoppningen att vår ansökan skulle godkännas snarast efter beslutet.

Det fick till följd att inget alls hände på RPS trots upprepade påstötningar och flera möten. Vi krävde då ett möte sept 2014 med Rättsavdelningens förvaltningschef, då i princip inget hänt. Mötet var bra och det beslutades om några punkter där RPS ville ha mer info. t.ex. org. nr. för anslutna föreningar och vi svarade snabbt på detta.

1 januari 2015 övergick polisens organisation till en polismyndighet.

Vi avvaktade vad detta skulle innebära för vår ansökan, men inga förändringar gjordes i fråga om ansvarig handläggare eller övrigt .

Upprepade kontakter och ett besök vid tävlingen i Borlänge där den utsände representanten visade sig vara nöjd och hade inga anmärkningar på skyttet eller säkerheten runt arrangemanget skedde under våren.

Vi tog förnyad kontakt och krävde ett beslut av högre ansvarig chef då detta dragit ut på tiden i orimlighet.

Vi fick då tillslut meddelandet om auktorisation av vårt förbund först via mail och senare brevledes. Som David mot Goliat har vi kämpat och tillslut uppnått det som känns som en stor seger för vår skytteform .

goodkäändaa!

Vi har möts av hårt motstånd men aldrig tvivlat på vår sak, trots att det tagit mycket kraft och många, många timmars arbete och taktiskt tänkande för att komma vidare och i mål.

Vi uppmanar nu anslutna föreningar/klubbar att ta del av dom regler och utbildningsplaner som presenteras er och följa dessa noga.

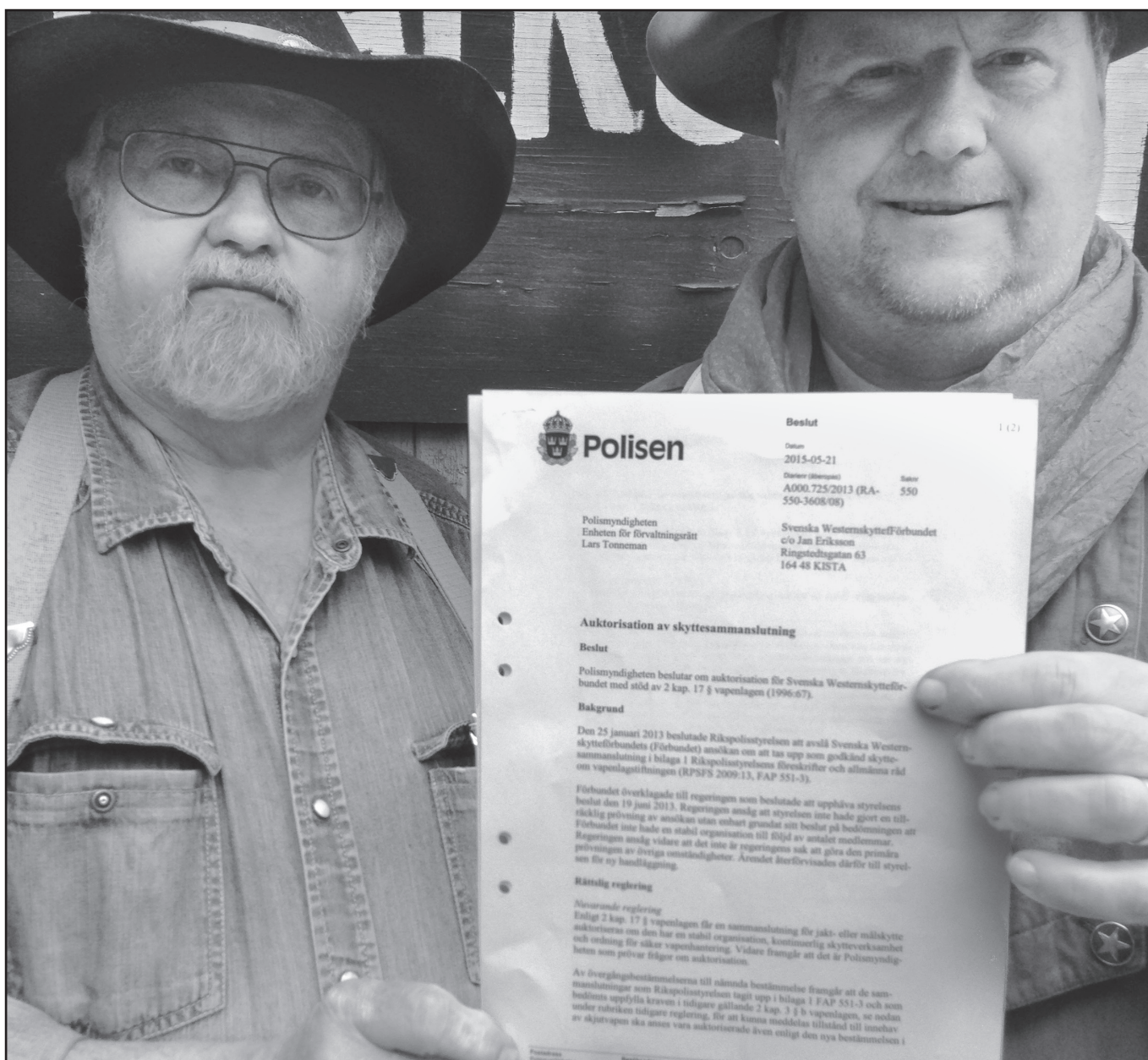
Vi är alla ambassadörer för vår skytteform som nu satts på skyttets karta i Sverige, och det förpliktigar att visa att vi sköter det vi utlovat oss att följa då vi

nu är ett auktoriserat förbund..

Vi hoppas att detta medför att CAS kommer att växa i Sverige och att nya medlemmar tillströmmar så vi äntligen kan växa i denna fantastiska skytteform

Slutligen tackar Rawhide och Hipshot för ert förtroende att driva denna fråga för förbundets räkning och er tålmodighet igenom denna långa väntan.

För styrelsen
/Rawhide Rooster och Hipshot

Allas våra hjältar, Hipshot och Rawhide Rooster, med RPS' beslut att SWSf nu är ett godkänt förbund. Yee haaa!!!

Skål för Hipshot och Rawhide som levererat

Och för Ray Heartless och tidigare ordföranden

Wild Bull

Deadwood Walker

McCoy

Ray Heartless

För Cowgirls and Cowboys

Och för alla CAS-skyttar i Sverige

The Long Lost Trail

Äntligen fredag! Husbilen är packad och för egen del - "riding shotgun" har aldrig tidigare varit mer lugnt och tryggt för en cowboy när klockan närmar sig 22:30 och vi rullar in på campingen i Borlänge. Det är dags för ny omgång av The Long Lost Trail och CAS-säsongen 2015 är igång på allvar.

Mörkret gör att jag knappt ser fötterna framför mig (storlek 45) när jag kliver ur husbilen. Är vi först på plats klockan såhär sent på dygnet tro? Nä då, nu skymtas en husvagn en bit bort, och från det vaga ljuset i klubbstugans fönster hör jag även ett gott skratt. Väl på plats blir CAS-familjen ett uppskattat återseende och snacket inför morgondagens 10 stages Main Match dröjer inte på sig – "My kind of Fredagsmys".

Kul att det i årets tävlingskalender finns en utmaning att ta sig an redan i april. Glappet från Winter Range i februari till nästa tävling, vanligtvis maj/juni, kan säkert kännas som en evighet för många av oss. Att skjuta CAS i april kan säkert göra att det dyker upp saker som inte brukar dyka upp om det skulle vara minusgrader, vi alla vet ju hur april månad kan vara. Jag som skall ta mig an det kära svartkrutsskyttet vill gärna ha krutet tort, ha känsel i fingrarna så jag får upp tändhatten ur den där lilla asken och jag vill heller inte stå med en ishicka för att kunna få tag i fett för att fylla trumman. Denna helg i Dalarna har dock lovat bra väder och sol, så förutsättningarna ser lovande ut på väderfronten.

När frosten tinat och solen börjat göra sig påmind var vårkänslan välkommen och lördagens skytte inleddes med två posses som för dagen skulle ta sig igenom sex välordnade stager.

Det gick inte att ta miste på adrenalin i luften när de första smällarna gick av i Dalarnas skogar intill Dalälven. Personligen känner jag alltid en lättnad när första stagen är avklarad. Blodtrycket, adrenalin och tävlingsmänniskan inom en hamnar nog på en mer "sund" nivå. Precis som i många

andra tävlingssammanhang vill man ha en bra start. En bra start skapar lite lugn ändå och en vill ju ha fokus på rätt saker för kommande kamp. Minns att min första önskan efter denna inledande stage var att vinden gärna kan få lite fart, så vi svartkrutsskyttar fortsättningsvis kan se något när vi ska skjuta bygeln. De fyra sista kulorna jag drog iväg nu var på chans in i dimman, trots ett steg åt sidan.

Man kan ju faktiskt välja att inte tro på det negativa, så om det nu fanns

ett dilemma med krutrök och vind, blev det som bortblåst när tävlingen gick vidare mot att besegra Texas Star med revolver. Detta har de flesta av oss närvarande gjort många gånger förr och klarat galant. Men det råder inget tvivel om att även de mest erfarna skyttarna tänker en extra gång, alternativt tar tillfället i akt och simulerar utmaningen de har framför sig. För dagen har vi tio kulor på oss att besegra den s.k. Stjärnan bland skyttemålen. Lyckas man och har kulor kvar skall de "tömmas" på den största skytteplåten i Dalarna.

Om en först gått vilse men sedan hittar Camp Smoking Barrels mitt i dalaskogarna kan en inte vara annat än överlycklig! Sjysst ställe!

Snart är det dags, vår Posse Marshal White Angel, redogör förutsättningarna. Genomgången följs av lite korta råd. White Angel säger vidare; ”Jaja, den är ganska snäll vår stjärna, den förflyttar sig inte så snabbt.” Men, har redan glömt vem det kom ifrån där och då, men någon berättar också om hur någon vid tidigare tävling snabbt fält stjärnan, för att sedan dra en suck av lättnad i det mentala och missat kvarvarande skott på den största skytteplåten i Dalarna.

Oavsett vem det var som sa det, så var det bra. Jag vill personligen tro att många av oss hade fullt fokus på hur vi skulle ta stjärnan, det var bara det berget vi ville besegra. Resten hade jag i alla fall inte så mycket tankar på. Ett simpelt men välbetänkt exempel på att vi människor ibland glömmer att se helheten och får tunnelseende när vi fokuserar.

Precis som på den gamla goda tiden. Cowboys träffas vid handelsboden för att tugga lite tobak, snacka lite boskapsfösning och skaffa ammunition.

Tävlingsdagen förflöt i snabb takt och helt plötsligt var sex stager avklarade. Blandade prestationer har blandats med trevliga ”small talks”, skratt, råd och tips och CAS-familjen verkar ha kommit till sin rätt även denna dag.

Efter lördagens skjutning så var det vapenvård för vissa av oss men också en stunds avkoppling i sedvanlig ordning, och fräscha till sig... förlåt, byta strumpor inför lite middag med mer trevlig gemenskap. Han under bordet fick inget sällskap av mig denna kväll, även om jag var törstig efter köttbiten.

Under söndagens vårsol rullade tävlingen vidare.

Den flinka skytten Mad Cat är så tokig att hon trär vinnar-medaljen på sig över hatt och alltihopa, och lyckas!

Shooters Meeting avslöpte snabbt och vår företagssamma Posse Marshal såg till att alla fick en arbetsuppgift och att första skytt för dag två var redo.

Ingen dag är den andra lik, men i CAS är inte det hela sanningen. Precis som igår sköt Ray Heartless så fort att vi inte hinner och räkna, Youhill m.fl. fick vi guida ut ur krutröken, Mr. Nobody fick problem med bössan så det var bara att bygla ur kvarvarande patroner vid tömbordet (jag kan på sätt och vis förstå att vapentechniken behövde gå framåt där). Main Match avslutades med fyra stager denna dag. Skyttet innehöll många utmaningar på vägen och koncentrationen var på topp. Framför allt tycker jag detta är för j.. roligt, och stämningen och gemenskapen med övriga cowboys och cowgirls

gör en sådan här helg komplett för min del.

Ett stort tack till arrangörerna och till er som gjorde denna tävling till vad den blev. Hoppas alla sluter upp i Edsvalla också i maj.

See ya later folks!

/Jim Younger

Foto: Jim Younger och White Angel

Hotell, Hockey

Redan 2012 pratade Gunbritt, Lennart och jag på skoj och allvar om att vi skulle göra en USA-resa. Syftet var förstas squaredance i första hand och i andra hand att se en NHL-match.

I Detroit Red Wings befann sig just då Europas bästa ishockeyspelare Niklas Lidström som vi ville se. Som ni vet så beslutade sig Niklas för att sluta och sedan kom strejken i NHL.

Vi tog upp saken igen 2013 och då beslutade vi oss för att resa i oktober. Den nionde bar det iväg uppåt Arlanda. Gunbritt frågade om jag hade någon matsäck med mig. Javisst, sa jag stolt, jag har två bananer med mig.

Gunbritt för sin del hade gjort en del smörgåsar. Resrutten var Arlanda, Reykjavik, Boston och Buffalo. Vid incheckningen var jag noga med att höra om bagaget skulle gå raka vägen till Buffalo, utan inblandning av oss själva någonstans. Eftersom svaret blev att vi inte behövde bekymra oss om detta, kunde vi slappna av.

På planet blev jag varse att förändringar skett på några år. Ingen mat serverades numera på flygturen. Som tur var hade Gunbritt överskott på smörgåsar vilket jag är mycket tacksam för. I Reykjavik hann vi slänga i oss var sin hamburgare innan det var dags för nästa skutt till Boston.

Vid mellanlandningen i Boston visste vi att tiden var ganska tajt. Lennart tyckte ändå att vi skulle kolla bagageutlämningen. Jag påminde om att flickan vid incheckningen i Stockholm sagt att vi inte behövde röra bagaget förrän vi skulle hämta ut det i Buffalo. Som tur var gjorde vi som Lennart sa. På bandet snurrade våra väskor runt. Med det långa avståndet på flygplatsen förstod vi att nu var det bråttom. Efter att ha letat oss fram till platsen för incheckning av vårt bagage, var det bara att ta ny sats och försöka finna platsen för utlämnande av boardingcard. Efter 700-800 meter fann vi denna, som visade sig vara

stängd. Folket bakom disken påminde oss om att vi kommit för sent. Det var bara att ta in på hotell och komma tillbaka dagen efter. Vi försökte stå på oss och förklarade att vi bokat hyrbil och hotell i Buffalo. En färgad man bakom disken tyckte väl ändå att de tre personerna från höga nord skulle få en ärlig chans. Han ringde till gaten och frågade om de kunde hålla planet en stund. Han fick jakande svar, om vi skyndade oss fort. Han printade ut våra boardingcards och så var det full fart igen.

På långt håll såg vi säkerhetskontrollen. Personalen bestod av tre män. Två äldre och en praktikant. Praktikantens tanke var glasklar, han skulle visa sina

äldre kollegor hur duktig han var. Han skulle statuera exempel. Det statuerade exemplet var Lennart.

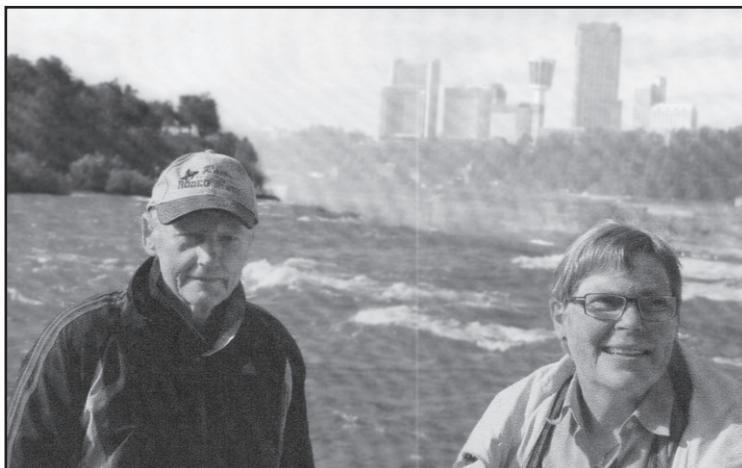
Gunbritt och jag kunde efter visst krångel ta oss igenom. Lennart sa åt oss att springa till planet och försöka hålla det.

När vi närmade oss gaten såg vi tre stycken flygvärdinnor som

hoppade jämfota. De förklarade att det var bara att springa in i planet innan trappan togs bort. Vi talade om att en person till skulle med. Det hinner vi inte det är redan försenat, sa flickorna.

Då blev det så att Gunbritt ställde sig vid dörren till plattan och jag stod med det ena benet på trappan och det andra i marken. Om trappan hade flyttats just då så hade jag förmodligen hamnat på hospital med diagnosen fläkning. Precis då kom det en man springande i strumplästen med sina skor i ena handen och flygbiljetten och väskan i den andra, och upp för trappan och in i planet. Här är jag, sa Lennart.

Efter ankomsten till Buffalo och hämtning av hyrbil gällde det att i mökret leta sig fram till det förbokade hotellet. Vi hittade hotellet och vandrade fram till receptionen. Bakom disken härskade en figur som närmast kan jämföras med någon från en sämre Hollywood-komedi.

Här vid Niagarafallen synes artikelförfattaren Colt Cane under sitt nionde (!) USA-besök. Squaredans-kollegan Gunbritt är med.

och Hummer

– Gunbritt Jonsson heter ja...

–Ta det lugnt nu jag hör knappt, få se nu, prata inte i munnen på varandra! Ta fram era pass! Jag ser knappt, vad står det? Börja om från början!

Bokstavera!

I vanliga fall, under dagtid, hade vi självklart vänt på klacken och lämnat den ogästvänliga figuren. Men nu var det mitt i natten och efter två dygns vakenhet hade vi bara en sak i huvudet – säng, säng, säng.

Nästa dag träffade vi en normal person i receptionen så vi hyrde för ytterligare en natt. Denna dag

ägnade vi oss i första hand åt Niagarafallen. Skojade med Gunbritt och Lennart om att jag skulle försöka hitta några spår efter mig själv, eftersom jag tidigare besökt denna plats 1979. Fann ej några spår och min egen slutsats var att det möjligen hade passerat någon turist som trampat ner fotspåren.

Lennart och Gunbritt äter hummer medan Colt Cane plåtar. Att döma av texten är det ett under att alla tre sitter välbehållna, tillsammans.

Vad gäller squaredance så dansade vi på fyra olika ställen. Den första var i Buffaloområdet (Lookport) och de andra var i Bostonområdet. Själva square-dancen skiljer sig inte så särskilt mycket från det vi utför i Sverige. Dock fanns en ritual som förmodligen härstammar från artonhundratalet, att samtliga herrar efter dansen skulle ta varandra i hand och samtidigt se varandra ärligt i ögonen. Detta för att inga oegentligheter eller missförstånd förekommit trots att vi begagnat varandras damer (i dansen förstås).

På en av Bostondanserna kom Lennart ganska omgående att prata med en något orakad och av alkoholhaltiga vätskor ganska påverkad person. När vi efter en halvtimme fick se samme man med något svajiga steg äntra scenen som kvällens caller, förstod

vi att det kunde bli en annorlunda squaredance. Arrangören förklarade för oss att den ordinarie callern hade fått förhinder hastigt och den ende som fanns att tillgå just då var denne man.

För övrigt kan sägas ganska generellt att vi blev vederböriligen uppmärksammade på samtliga platser och fick en del minnessaker m.m.

Så var det dags för resans höjdpunkt, NHL-matchen mellan Boston Bruins och Detroit Red Wings. För att undvika trängsel med de andra 18000 tog vi denna dag tunnelbanan in till Boston till matcharenan TD

Garden. Något vi lade märke till var att fans från de olika klubbarna vänligt talade med varandra både före och efter matchen. Upplevelsen uppfyllde till fullo den förhoppning man hade haft att just se en NHL-match. Nu vann ju dessutom Detroit Red Wings precis som vi hade hoppats.

Vi försökte att göra så många utflykter i omgivningarna som vi orkade med. Endel muséer var stängda på grund av budgetstupet, men de som var öppna besökte vi. Tyvärr var Winchesters gamla vapenfabrik i New Heaven stängd. Lika illa var det med Marlin och Spring Field.

Gunbritt och Lennart hade även en bekant i Albany som vi besökte. Där passade vi på att äta och få tips på sevärdheter. En dag gjorde vi en utflykt norr om Boston där vi hittade en fiskehamn för hummerfiske och en lokal restaurang.

Vädret var, för övrigt, under hela veckan strålande.

/Colt Cane

Six feet under

En trevlig tävling som jag alltid ser fram emot är "Six Feet Under" som vårt grannland Norge anordnar.

Vi, Ace Heart och jag Eagle Sharing Woman, packade husvagnen och styrde kosan mot Lötén. Vi var ute i god tid så vi skulle få en så bra plats som möjligt - trodde vi. Men ack vad vi bedrog oss. Vi kom dit och såg husvagn på husbil och tält all over the place! Men med lite pussel och sväng och drag och pust så lyckades vi kila in oss på den sista möjliga platsen vid lägerelden.

Så samlade vi svenskarna, för här skulle sjungas Svenska Nationalsången. Men var skulle vi ställa oss - alla måste ju få plats?!

Trappan på klubbstugan blev bra. Jajamän och vi tog i - ALLA sju... Heja Sverige! Va, hörs det inget? Men jag ser ju hur munnarna rör sig och något låter i alla fall på var sida om öronen. Ahh, måste bero på att regnet överröstar oss. Var var resten av alla Sveriges cas-skyttar?

Nåja, så kom då skyttet igång med roliga stager och mera regn. Det skulle lätta framåt lunch så vi

Ja, jädrar va ho skjuter, Eagle Sharing Woman! Det är en fröjd att se henne in action. Dessutom är hon väldigt patriotisk och står upp för gamla Svedala medan hon vinner första priser.

Ace Heart värmdde upp skyttet inför helgen med Long Range 300 m. Han lyckades ta 3:e pris medan jag själv rundade av dagen med en promenad. Måste ju hålla formen så Boothill Bob inte får reklamation på revolverhöstret! Lördag kom och det var Svenska Nationaldagen! Nu jädrar, alla norrmän, skulle vi visa hur det går till att fira den. Vaddå syttene maj? Vi delade ut en miniflagga (tandpetare med svensk flagga) till alla startande, cirka åttio stycken, medan regnet vräkte ned.

kastade om i programmet och sköt två stager före lunch, och tre efter, till Hungry Wallace's förtjusning. Yiihaa!

Hela Norden var representerad. En ung buckaroo, Young Man 9 1/2, år från Danmark deltog i vår posse. Han var träffsäker som få av oss övriga skyttar och det var en mycket trevlig ung man. Det finns hopp om framtiden... ...för Danmark.

På söndagen var vädret bättre, men kom igen, vem vill bada i "poolen" med full skjutmundering?

Hur som helst, efter lite strul med bygeln under dagen lyckades jag till slut ta hem Ladies Forty-Niner.

Det känns bra att gå över till Senior nästa år.

Huk er bakom tidninga för nu bygler jä öm.

Men först håller vi ställningarna på TNT Loppi i Finland.

C Ya

/Eagle Sharing Woman

Eagle Sharing Woman, i mitten, vinnare i Ladies Forty-Niner före Dr Michaela Quinn och Kate Quantrill.

Ace Heart 3:a, Charles H Langston 1:a och Big Rusty Nail 2:a i Long Range under Six Feet Under 2015.

Blackpowder firearms

SKYTTESERVICE

Vapen - Ammunition - Jaktutrustning

Danielslundsgatan 48 262 62 Ängelholm Sweden

Tel +46 (0)431-41 17 86 • Fax +46 (0)431-161 13

Mannen från södern

1896 jobbade jag på ett turridningsföretag i Älvsbyn som heter Udda Äventyr, eller var det 1996, ja kanske var det då.

Jag jobbade åt Rickard Öhman som fortfarande driver företaget. Vi hade då tjugo hästar och riddurerna kunde vara allt från en till tio dagar.

Vidderna är oändliga och man kan rida en vecka utan att träffa en endaste människa. Hela konceptet handlar om just western-ridning och hela cowboy-livet.

Hästarna har western-sadlar, gästerna får sin egen "bedroll", en rulle med filt och lite persedlar som man surrar bakom sadeln. Man tar med mat och himlen är ens tak och sadeln har man som huvudkudde i nattlägret.

Vi gjorde under denna tid ett tågrån på inlandsbanan, med hästar, mig veterligen det enda tågrån som gjorts på ett reguljärt tåg i Sverige.

Vi pratade länge om att göra en westernfilm. Vi kände en kompis, Nicklas Alestig, som filmade skid-action. Han hade

då en kollega som heter Ruben Östlund. Han är idag mer känd för att två år i rad ha blivit nominerad för sina filmer i Cannes. Nu senast med filmen Turist. Några studenter från Lund hade skrivit ett manus, så nu hade vi allt. Cowboys, filmare och ett manus. Vi var fem cowboys från Norrbotten som skulle åka ner till High Chapparall med tåg.

Det var jag, Rickard Öhman, Ulf Johansson, Michael Högberg och Pancho Snöfall.

I vår rekvisita hade vi allt cowboy-utstyr man behöver, sadlar, oljerockar, boots, hattar och till det hade vi alla två .45 colt replikor var och Ulf hade ett avsågat hagelgevär. Vi hade licens på vapnen som hette "För teater och salut". Några lådor med blanks, svartkruts-ammunition, fanns ju såklart med. På väg söderut med tåget blir vi stående i Vännäs.

Det var något fel på spåret, som vanligt när det gäller SJ.

Efter cirka två timmars väntan i bistron frågar vi en konduktör om vi får ha en uppvisning och en shoot-out ute på perongen. Utan att ha en jävla aning om vad han svarade ja på, så fick vi tillåtelse att ha vårt uppträdande ute på perongen.

Sedan en timme tillbaka hade det norrgående tåget ockå blivit stående på perrongen och de två tågseten hade bildat två väggar på var sida om perrongen, och perrongtaket gjorde att det nästan kändes som att man var inomhus.

Vi gick tillbaka till vår kupé. Där tog vi på oss våra

riggar och laddade alla vapen vi hade. Det blev en hel del att ladda...

Två av oss, jag och Rickard gick bakåt i tåget och de andra gick framöver.

Vi klev alla av tåget på en given signal och började gå mot varandra på perrongen.

Jag skriker – "Get the hell out of our property" Ett gensvar kommer från Micke som skriker: – "You sons of bitches"

Sedan utbryter ett skjutande som sällan har skådats utanför en

skjutbana.

Mellan våra .45-skott avlossar Ulf sin dubbelpipiga hagelbössa med några ursinniga svartkruts hagel som till och med vi blev rädda för.

När sista skottet var avfyrat tittade vi stolt på röken som låg tjock och tung mellan vagnarna.

På väg tillbaka till vår kupé hörde vi allt från hurra hurra, barn som skrek, folk som ringde i telefon, några sprang och några jublade.

Efter några minuter i kupén med vapenvård och patron ur, kände vi att tiden gått lite fortare i väntan på att tåget skulle vidare.

Helt plötsligt hör vi en en röst ur en högtalare som skriker – "Kom ut, kom ut med händerna på huvudet det är polisen. Ni är omringade."

Det är inte varje Cowboy förunnat att få delta i ett tågrån, men Ray Heartless var med när det begav sig i Vännäs.

och debaklet i Vännäs

Nu jävlar var vi inte kaxiga nå mer. En fullständig kapitulation var ända utvägen.

Utanför stod det fyra polisbilar och en ambulans. Vi släppte allt vi hade i händerna och och gick ut ur kupén. Väl ute i korridoren stod det fyra poliser på var sida... med dragna pistoler.

I allt tumult med att försöka få oss av tågen hör jag en av poliserna skrika:

–“ Ooooo nej, Sander, vad fan har du nu gjort”

Det är en bekant från tiden i Jokkmokk som börjat jobba som polis i Umeå.

Kanske det var en liten räddning i detta trångmål.

Eftersom en konduktör hade lovat oss att göra detta och vi hade faktiskt licenser på vapnen, så bestämde sig polisen för att släppa oss. Men vi skulle inte under några omständigheter få åka med detta tåg söder ut.

Ulfs mobil ringer och det är hans fru som undrar vad i helvete vi håller på med. En av passagerarna på tåget kände igen Ulf och ringde sedan hans fru och berättade vad om hänt. Detta var början av mobil-eran och ryktena börjar sprida sig snabbt.

Kan väl säga att detta var före min tid som cowboy-skytt och att detta förhoppningsvis är preskriberat nu, men hade detta hänt i dag hade vi nog fått

en enkel biljett till Kumla.

Och filmen då. Vi fick åka med det senare tåget och kom ner till High Chapparall några timmar senare, och, jo, det blev en 16 minuter lång cowboyfilm, “Mannen från södern”.

Kanske inte en film för Filmfestivalen i Cannes, men ett minne för livet.

/Ray Heartless

Det finns till och med skriftliga bevis dokumenterade från tågrånet i Vännäs då Ray &c:o härjade vilt.

SVARTKRUTSKÄLLAREN

SÄLJER-BYTER-KÖPER

ANTIKA, GAMLA, NYA SVARTKRUTSVAPEN OCH TILLBEHÖR

SALUTKANONER

ÖPPET: Tillsvdare MÅNDAG & TORSDAG 16:00-20:00
övrig tid enligt överenskommelse mobiltelefon

MOBIL 070-483 62 55
TEL/FAX 08-641 03 61
www.svartkrutskallaren.com

BUTIK:
FOLKUNGAGATAN 134
116 30 STOCKHOLM

Glory Stories of

Bill Carver och skunken

Den 19 september, 1900, Butch Cassidy, Sundance Kid, och medlemmar i "The Wild Bunch" var på väg till Winnemucca, Nevada, för att råna den lokala banken. På väg till staden var de tvungna att skära sig igenom ett taggtrådsstängsel. Bill Carver tog en avbitare från sin sadelväska och skulle precis till att knipsa av stängslet när en skunk plötsligt dök upp på scenen. Bill drog sin revolver, sköt och missade. Skunken sköt också tillbaka, och träffade. Medan resten av gänget garvade och skrek åt händelsen, attackerade Carver skunken igen och den håriga stinkbomben blev mål för nästa kula. Carver drog undan krabaten och klev åter upp på sin häst. Nu ville dock ingen i gänget vara i närheten av honom. Carver var tvungen att rida mot Winnemucca långt bakom det övriga gänget. Väl inne i banken höll även kassörerna sina näsor när han närmade sig. Kontoristerna fortsatte att sniffa i luften och slutligen utbrast Carver; "Fan också, jag kan inte hjälpa det! Han träffade först!"

Bill Carver

John Escapule

John Escapule

Känner du igen porträttet?

De mest kända och seriösa historiker inom denna mytomspunna tidsepok vill gärna påminna oss igen – den här killen är inte den berömde Doc Holliday. Han är John Escapule, född i Frankrike år 1856, som kom till sydöstra Arizona 1877. John blev vän med Tombstones grundare, Ed Schiefelin, som också anlidade honom för att dra timmer till de lokala gruvorna. Escapule fick så småningom sina egna gruvor och drev ett kontor nära OK Corral. John köpte också flera rancher, en kvarn och enligt uppgifter gav han även bort mark till kyrkogården i den gamla delen av staden (ej Boot Hill), där han och hans hustru är begravda. John Escapule dog 1926.

Escapules har stannat kvar i området sedan dess. Johns barnbarns barn Dusty är faktiskt den nuvarande borgmästaren.

the Old West

Cole Younger & den lilla flickan

Om jag var tvungen att välja en favorit-outlaw, så skulle jag utan tvekan säga, Cole Younger.

För några år sedan berättade författaren Jack Koblas en fascinerande sidoberättelse från The Great Northfield Robbery, som faktiskt nyligen kommit till historikers kännedom:

När James-Younger-ligan var på väg mot en samlingsplats red de genom den lilla staden St. Peter, norr om Mankato. Cole Younger hade blivit kompis med några barn som hade blivit ordentligt trollbundna av de fina hästarna som gänget red på. Cole Younger tog då

upp en sexårig flicka på hästryggen och lät henne följa med på en liten tur. Därefter log den tuffe, gamle banditen och sade: "I hope you will always remember me." Flickan tittade upp på Cole och svarade: "Jag kommer alltid att vara din vän."

Den lilla flickans namn var Horace Greeley Perry. Hennes far jobbade för den lokala tidningen.

Fadern beundrade den ryktbare tidningsutgivaren så pass mycket att han tidigare hade planerat att namnge sitt första barn efter tidningsmannen. Han

förväntade sig en pojke, men när det visade sig bli en flicka, så fick hon heta Horace Greeley ändå. Femton år senare när bröderna Younger hade blivit tillfångatagna besökte hon Cole i fängelset och sade: "I told you I would always be your friend."

När Cole blev benådad 1903 följde Horace Greeley Perry med i James-Younger Wild West Show som PR-ombud. Senare, drog hon till Texas med Cole. Horace Greeley Perry finns med på ett fotografi tillsammans med Cole från 1910, men sedan dess

Cole Younger

har hon förblivit ett mysterium.

/Jim Younger
(P.S. Coles bror hette Jim Younger...)

Källa: True West Magazine

Nyheter och notiser i och kring CAS-skyttarnas fantastiska värld

Duell i solen White Angels vitsar

Skyttar med western-vapen spöade dynamiska skyttar med moderna vapen.

Läs hela artikeln i VAPEN tidningen i nr 4-2015

/Hipshot

Vi efterlyser en klubb

som skulle kunna tänka sig att arrangera SOTOW, "Smoke of the Old West".

Det är en endagars-tävling med endast svartkruts kategorier.

Detta är ett ypperligt tillfälle för nya klubbar att träna på att arrangera en tävling, då det just är endast en dag och inte så många deltagare.

Meningen med SOTOW är att den skall rotera runt bland klubbarna.

Kom igen alla klubbar, först till kvarn att ta sitt ansvar.

En trevlig höst-skjutning för svartkrutssugna!

/Ray Heartless

Inför Årsmötet

För att se dagordningen, verksamhetsberättelsen och ekonomin innan årsmötet, gå in på SWSf och läs detta. Koden är: 1911

/Styrelsen.

-Borta i öster så använder de krokodiler till att göra handväskor.

-Ja, är det inte fantastiskt vad man kan lära djur att göra!

Smith sitter på tåget och ser otillgänglig ut.

När han ska kliva av så tar en av de andra passagerarna mod till sig och säger försynt:

- Ursäkta min bästa herre, men knuten på ert skosnöre har gått upp

-Än sen då? Det har brunnit i er ficka sedan ni stoppade ned pipan och inte har jag sagt nåt.

Ett gäng gamla gubbar sitter och pratar i saloonen.

-”Hördu Jack varför går du runt och säger älskling, sockertopp, och min pärla till din fru, vi andra får hack av våra fruar för att vi inte tilltalar dem så fint”

-”Sanning och säga så har jag glömt vad hon heter och jag törs inte fråga!”

Miss Brown åkte till New York.

Efter några dagar skrev hon till sin man och bad honom att skicka pengar till hennes tandläkarräkning.

Hennes man telegraferade:

“Har inga pengar, sänder tusen kyssar”

Nästa dag kommer fruns svarsmeddelande

“Inga pengar behövs, tandläkaren nöjde sig med kyssarna”

Vunnen första rond i momsfrågan

EU-kommissionen beslutade i slutet av februari att inte längre driva frågan om överträdelseärendet om moms för ideella föreningar. Kommissionen anser fortfarande att det är fel att ideell sektor är momsbefriad, men gör bedömningen att det inte påverkar EU:s inre marknad

och lägger därför ned ärendet.

Frågan är dock inte helt löst ännu. Skatteverket och Högsta förvaltningsdomstolen anser att föreningar som driver second hand-butiker ska betala moms. Regeringen, med finansdepartementet i spetsen, utreder nu frågan.

-Det är positivt att kom-

missionen efter diskussioner med oss har beslutat att lägga ned ärendet. Det ger oss en säkrare grund i vårt arbete med att lösa situationen för de ideella föreningar som nu tvingats betala moms, säger Magdalena Andersson i ett pressmeddelande.

Jakob Sjöström

Magdalena Andersson.

Foto: Kristian Pohl/Regeringskansliet

Utklippt av White Angel

Info från SASS angående regeländringar

RÖSTRESULTAT

För att bli godkänd måste 66% erhållas.

1) Ska vi införa följande standard för alla stil/kostym kategorier när vi bryter ner dem efter ålder?

Reglerna för bas-kategorin kommer att tillämpas först, SEDAN åldersgränserna.

För 86,86%, mot 12,71%, avstår 42%. **Börjar gälla efter Winter Range**

2) Ska vi ändra Senior Duelist att följa denna (ovanstående) standard?

För 85,59%, mot 13,56%, avstår 85%. **Börjar gälla efter Winter Range**

3) Ska vi officiellt erkänna skyttekategorin "Frontier Cartridge Revolverman" som en SASS sanktionerad/erkänd kategori?

För 86,02%, mot 13,98% , avstår 0%. **Börjar gälla efter Winter Range**

Texten i sin helhet på originalspråk. Förslagen 4 till 6 röstades ner och gäller alltså inte.

AGENDA ITEMS VOTE RESULTS

To pass, a 66% majority vote must be obtained.

1) Should we institute the following standard for all style/costume categories when breaking them down by age? The regulations for the base category will be applied first; THEN the age limits.

For 86.86% Against 12.71% Abstain .42% PASSED Effective After Winter Range

2) Should we change Senior Duelist to comply with that standard?

For 85.59% Against 13.56% Abstain .85% PASSED Effective 01-01-16

3) Should we officially acknowledge the shooting category "Frontier Cartridge gunfighter" as a SASS sanctioned/recognized category?

For 86.02% Against 13.98% Abstain 0% PASSED Effective After Winter Range

4) Should the MSV penalty for retrieving a dropped or ejected round be eliminated.

For 63.98% Against 35.59% Abstain .42% FAILED

5) Should conflicts on costume based shooting categories ("B"-Western Men's & Ladies and Classic Cowboy/Cowgirl) Costuming requirement determinations be relegated to the Costume Contest personnel/judges?

For 15.25% Against 74.58% Abstain .10.17% FAILED

6) Should the Category of Grand Dame have the name changed to "Golden Girls"?

For 14.41% Against 81.78% Abstain 3.81% FAILED

Adressändring

Returadress: The Gunslinger Gazette c/o Forsman, Storbränna 154, 860 25 Kovland

So long, Cowgirls and Cowboys! Nu måste jag lägga ner huvudet på kudden och vila mig ett tag. Det har varit kul att försöka göra The Gunslinger Gazette. Nu måste jag dock tacka för mig. Jim Younger, som tar över efter mig, känner ni ju redan. Hjärtligt välkommen Jim! Ha en underbar CAS-sommar och se till att hålla de svenska fanan högt på TNT och DOT!

Over and out/ Blackie Blacksmith